

عنوان مقاله:

سروش: رب النوع شاعری در ایران باستان

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 41، شماره 1 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فرزاد قایمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

در فرهنگ اساطیری ملل مختلف، یکی از گونه های تخصصی خویشکاری اسطوره ها، در مورد اسطوره ای است که به عنوان رب النوع شعر و هنر شناخته می شود و در فرهنگهای مختلف، نمودهایی برای آن یافت می شود. این اسطوره، واسطه ای میان انسان و خدا (یا خدایان) است و شعر را به طور ناخودآگاه به شاعر تلقین می کند (الهام). در این جستار، با کمک شواهدی از متون پهلوی و شاهنامه، سعی شده درباره این خویشکاری در فرهنگ ایران باستان بررسی شود؛ ضمن اثبات نقش الهام برای ایزد سروش و نریوسنگ، این نتیجه نیز حاصل شده است که خویشکاری الهام هنری را که خاصیت رب النوع شعر و هنر است، تنها باید به ایزد سروش نسبت داد.

کلمات کلیدی:

الهام، اوستا، رب النوع، سروش، شاهنامه، شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631058>

